

ΟΙ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ – 5 εως 11 Οκτωβρίου: Η ΒΟΥΛΗ ΔΕΝ ΨΗΦΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΗΣ Χ. ΑΥΓΗΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΩΣ «ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ».

Παρά το γεγονός ότι σύσσωμη η αντιπολίτευση καταθέτει τροπολογίες για να αποκλειστεί από τις πολιτικές διαδικασίες η Χρυσή Αυγή, η κυβέρνηση της απορρίπτει με νομικίστικα επιχειρήματα. Ο διορισμός της Ε. Ζαρούλια ακυρώνεται αλλά δημιουργεί νέα ερωτηματικά.

Του Γεράσιμου Λιβιτσάνου

Η συγκεκριμένη εβδομάδα ήταν αυτή που ο θεσμός της δικαιοσύνης στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, αφού το Τριμελές Εφετείο στην απόφαση που ανακοίνωσε την Τετάρτη 7 Οκτωβρίου καταδίκασε ως «εγκληματική οργάνωση» την Χρυσή Αυγή. Δυστυχώς δεν μπορεί να εξαχθεί το ίδιο συμπέρασμα και για τον κοινοβουλευτικό θεσμό. Αιτία το ότι απορρίφθηκαν οι τροπολογίες που κατατέθηκαν για τον πολιτικό αποκλεισμό της Χρυσής Αυγής ως πολιτικό απότοκο της δικαστικής απόφασης. Επίσης προέκυψαν περισσότερα ερωτήματα για το πώς έγινε (και ανακλήθηκε) ο διορισμός της καταδικασθείσας Ελένης Ζαρούλια ως μετακλητή στην Βουλή.

Η απόρριψη

Για το ζήτημα του αποκλεισμού της Χρυσής Αυγής κατατέθηκαν 3 διαφορετικές τροπολογίες από τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Σε αυτές προβλέπονταν αλλαγή του υφιστάμενου εκλογικού νόμου προκειμένου να μην είναι δυνατή η συμμετοχή σε διαδικασίες εκλογών η Χρυσή Αυγή.

Στην τροπολογία που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ προβλέπονταν να υπάρχει ασυμβίβαστο της συμμετοχής στις εκλογές για συγκεκριμένες παραβάσεις που φωτογραφίζουν την δράση της Χρυσής Αυγής. Συγκεκριμένα στην προτεινόμενη ρύθμιση ορίζονταν πως «για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών, ως συνέπεια που επέρχεται αυτοδίκαια, όσοι αα) έχουν καταδικαστεί σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, ββ) έχουν καταδικαστεί σε κάθειρξη για τα κακουργήματα των άρθρων 134, 135, 137Α, 138, 139, 140, 143, 144, 146, 148, 157, 159 και 159Α του Ποινικού Κώδικα. Επίσης αποστερούνται αυτοδίκαια και διαρκώς το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι όσοι έχουν καταδικαστεί σε οποιαδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας για τα εγκλήματα του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα («εγκληματική οργάνωση») και κατά το χρόνο της τέλεσής τους είχαν την ιδιότητα του μέλους του ελληνικού ή του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου ή καταδικάστηκαν ως συναυτουργοί και συμμετοχοί μέλους του ελληνικού ή του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου που τέλεσε τις παραπάνω πράξεις».

Στην τροπολογία που κατέθεσε το Κίνημα Αλλαγής γίνονταν αναφορά στα πολιτικά κόμματα που έχουν καταδικαστεί. Όπως σημειώνονταν στην εισηγητική έκθεση «συνδυασμοί κομμάτων ή συνασπισμών κομμάτων στους οποίους συμμετέχουν πρόσωπα που έχουν καταδικασθεί για κακούργημα κατά του δημοκρατικού πολιτεύματος ή της δημόσιας τάξης, καθώς και συνδυασμοί κομμάτων ή συνασπισμών κομμάτων, από το καταστατικό, τη διακήρυξη αρχών, τη λειτουργία και την εν γένει δράση των οποίων προκύπτει ότι παραβιάζουν ή απειλούν την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, δεν ανακηρύσσονται. Η παρούσα διάταξη ως προς τις συνέπειές της ισχύει από την άσκηση της ποινικής δίωξης σε βάρος αυτών που καταδικάστηκαν και ανεξαρτήτως του χρόνου κατά τον οποίον εκδόθηκε η απόφαση».

Ακόμη πιο διευρυμένο πεδίο είχε η τροπολογία που κατέθεσε το ΚΚΕ. Εκτός από τον αποκλεισμό της Χρυσής Αυγής από τις εκλογικές διαδικασίες προέβλεπε και την άμεση έκπτωση των Χρυσουγιτών από τα αξιώματα που κατέχουν είτε αυτά είναι στην ευρωβουλή είτε σε δημοτικά συμβούλια στοχεύοντας προφανώς τον Γιάννη Λαγό και τον Ηλία Κασιδιάρη που έχει εκλεγεί σύμβουλος στον Δήμο Αθήνας. Χαρακτηριστικά σημειώνοντας πως «δήμαρχοι, δημοτικοί σύμβουλοι, σύμβουλοι ή πρόεδροι κοινοτήτων που έχουν καταδικαστεί για τα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 Π.Κ. εκπίπτουν αυτοδίκαια από το αξίωμά τους. Το ίδιο και περιφερειάρχες ή περιφερειακοί σύμβουλοι που έχουν καταδικαστεί για τα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 Π.Κ. εκπίπτουν αυτοδίκαια από το αξίωμά τους. Προβλέπει ειδική διάταξη και για την περίπτωση του Γιάννη Λαγού αναφέροντας πως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που έχει καταδικαστεί για τα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 Π.Κ. εκπίπτει αυτοδίκαια από το αξίωμά του».

Παρόλα αυτά και οι τρεις τροπολογίες απορρίφθηκαν από τον υπουργό Δικαιοσύνης Κωνσταντίνο Τσιάρα. Ο υπουργός υποστήριξε ότι όλες αυτές οι τροπολογίες αντιτίθενται στο άρθρο 51 του Συντάγματος που ορίζει τα εκλογικά κωλύματα, Υποστηρίζοντας έμμεσα ότι θα καταπέσουν. Αναφέρθηκε στην δέσμευση του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη αναφέροντας ότι οι εκλογές θα γίνουν στο τέλος της 4ετίας. Έτσι υποστήριξε ότι έως τότε η κυβέρνηση θα αντιμετωπίσει το θέμα μέσω αλλαγών στον Ποινικό Κώδικα, είτε επίσης ότι η αλλαγή αυτή δεν μπορεί να γίνει άμεσα γιατί σειρά επιστημόνων και εμπειρογνομόνων μελετούν το θέμα του νέου κώδικα. Η τοποθέτηση αυτή προκάλεσε την αντίδραση της αξιωματικής αντιπολίτευσης με τον βουλευτή της Γιάννη Ραγκούση να υποστηρίζει ότι η ρύθμιση του νέου κώδικα δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί μια και ο Ποινικός Κώδικας δεν έχει αναδρομική ισχύ.

Αυτά ενώ ακόμη και συνταγματολόγοι που δεν ανήκουν στον χώρο της αριστεράς, όπως ο Ευάγγελος Βενιζέλος, υποστηρίζουν ότι μπορεί να λυθεί το ζήτημα άμεσα νομοθετικά. Σύμφωνα με την αρθρογραφία του σχετικά με το αν μπορεί να αποκλειστεί η Χρυσή Αυγή επισήμανε ότι «το ζήτημα ρυθμίζεται απευθείας από το Σύνταγμα που επιτρέπει με το άρθρο 51 παρ. 3 να επιβληθούν με νόμο περιορισμοί στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος: α) αν δεν έχει συμπληρωθεί κατώτατο όριο ηλικίας, β) λόγω ανικανότητας προς δικαιοπραξία και γ) ως συνέπεια αμετάκλητης ποινικής καταδίκης για ορισμένα εγκλήματα. Δεν απαιτεί το Σύνταγμα ο περιορισμός του εκλογικού δικαιώματος να προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικό ποινικό νόμο ούτε να έχει επιβληθεί σχετική παραπόμενη ποινή. Ο εκλογικός νόμος μπορεί συνεπώς να προβλέψει ότι σε περίπτωση αμετάκλητης ποινικής καταδίκης για ορισμένες πράξεις (κακουργηματικές ή και πλημμεληματικές) επέρχεται περιορισμός του εκλογικού δικαιώματος του καταδικασθέντος. Δεν απαιτείται η πρόβλεψη αυτή του εκλογικού νόμου να είναι προγενέστερη της πράξης, διότι η ρύθμιση δεν είναι ουσιαστικού ποινικού δικαίου αλλά εκλογικού / συνταγματικού δικαίου. Δεν υπόκειται στην απαγόρευση της αναδρομικότητας των ουσιαστικών ποινικών νόμων».

Από τα παραπάνω προκύπτει σαφώς ότι υπήρξε πολιτική πρόθεση να μην υπάρξει τέτοιου είδους νομοθετική ρύθμιση από την πλευρά της κυβέρνησης.

Νέα ερωτήματα για τον διορισμό Ζαρούλια.

Την εβδομάδα αυτή ο Πρόεδρος της Βουλής Κώστας Τασούλας, δημοσιοποίησε την ακύρωση του διορισμού της Ελένης Ζαρούλια, μέλος της πρώην κοινοβουλευτικής ομάδας της Χρυσής Αυγής και συζύγου του Νίκου Μιχαλολιάκου. Δηλαδή μετά την απόφαση του δικαστηρίου που έκρινε «εγκληματική οργάνωση» την Χρυσή Αυγή αναίρεσε την πράξη

διορισμού που ο ίδιος είχε υπογράψει μερικές μέρες νωρίτερα. Επικαλέστηκε μεταξύ άλλων και την δικαστική καταδίκη της Ελένης Ζαρούλια.

Παρόλα αυτά η κίνηση ενίσχυσε περισσότερο τα ερωτηματικά του γιατί εξαρχής έγινε αυτός ο διορισμός. Ιδίως από την στιγμή που ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλής παραδέχθηκε πως προέκυψε μετά από επικοινωνία με τον Νίκο Μιχαλολιάκο που ζήτησε να ασκήσει το σχετικό δικαίωμα διορισμού μετακλητού που έχουν οι πρώην αρχηγοί κοινοβουλευτικών ομάδων. Η αιτία ήταν πως υπήρξε έντονη φημολογία ελλιπή στοιχεία που κατέθεσε η Ελένη Ζαρούλια. Πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με την νομοθεσία ο υπό έγκριση μετακλητός οφείλει να καταθέσει υπεύθυνη δήλωση όπου μεταξύ άλλων δηλώνει ότι δεν έχει καταδικαστεί ή δεν δικάζεται για κακούργημα. Το αν η Ελένη Ζαρούλια κατέθεσε αυτή την υπεύθυνη δήλωση παραμένει άγνωστο. Όμως στην περίπτωση που δεν την κατέθεσε ο διορισμός δεν έπρεπε να γίνει. Σε περίπτωση που την κατέθεσε και έλεγε ψευδώς ότι δεν δικάζεται για κακούργημα έπρεπε να ελεγχθεί (αν και ήταν πασίγνωστο ότι δικάζεται), σε περίπτωση που ανέφερε ότι είναι υπόδικη και πάλι ο διορισμός δεν έπρεπε να πραγματοποιηθεί.

Σε κάθε περίπτωση τα πολιτικά ερωτηματικά για την κοινοβουλευτική λειτουργία στο συγκεκριμένο ζήτημα – που τελικά επιλύθηκε με πολιτική παρέμβαση από το Μέγαρο Μαξίμου – παραμένουν αναπάντητα.